

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ, ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ & ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Κ. ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ**

ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ 31/7/1995

Ερώτηση 1η :

Λίγο πριν μπούμε στο 2000 είχατε την πρωτοβουλία για την δημιουργία Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου για τη Νέα ανάπτυξη της βιομηχανίας, ύστερα από μια κρίσιμη περίοδο αποβιομηχάνισης. Πόσο πιστεύετε στην αποτελεσματική απόδοση αυτής της πρωτοβουλίας σας ;

Απάντηση :

Η ανάπτυξη της Ελληνικής Βιομηχανίας είναι κυρίως θέμα των ίδιων των επιχειρήσεων. Το κράτος δεν μπορεί και δεν επιθυμούμε να αντικαταστήσει την επιχειρηματική πρωτοβουλία. Θέλουμε όμως και μπορούμε να παίξουμε το ρόλο του "καταλύτη", να προκαλέσουμε, να σπρώξουμε την επιχειρηματική πρωτοβουλία. Αποφασίσαμε ότι αυτό που έλειπε στην Ελλάδα είναι η **συναίνεση** των κοινωνικών **εταίρων** πάνω στους στόχους μιας αναπτυξιακής στρατηγικής και η **υλοποίηση**. Αυτά προσπαθούμε να επιτύχουμε. Η συναίνεση έχει ήδη επιτευχθεί με την συμφωνία των κοινωνικών εταίρων στις προγραμματικές αρχές μιας Νέας Βιομηχανικής Στρατηγικής. Την υλοποίηση την επιδιώκουμε μέσω του ΕΠΒ και του Έργου για "Το Μέλλον της Ελληνικής Βιομηχανίας", στο οποίο επιδιώκουμε την ανάπτυξη δικτύων επιχειρήσεων. Αυτή είναι μια φιλόδοξη προσπάθεια, χωρίς ανάλογο προηγούμενο στην Ελλάδα. Εχουμε την συμπαράσταση των κοινωνικών εταίρων και μεγάλο αριθμό ερευνητών που οργάνουν τη χώρα, στην προσπάθεια να βοηθήσουν για την επιτυχία του Έργου. Είμαστε αισιόδοξοι, ότι σύντομα θα αρχίσουν να φαίνονται τα αποτελέσματα.

Ερώτηση 2η :

Τί χρονικά πλαίσια βάζετε για την έναρξη εφαρμογής του σχεδίου σας για να μη μείνουν πάλι στα χαρτιά, όπως συνήθως, οι σχεδιασμοί;

Απάντηση :

Η ανάλυση των δικτύων προβλέπει δύο φάσεις, η πρώτη ολοκληρώνεται στο τέλος του Σεπτεμβρίου και με παραδοτέα την τεκμηριωμένη πρόταση των μελετητών που αφορούν το κατα πόσο το υπό ανάλυση δίκτυο είναι όντως "δίκτυο". Στο βαθμό που αυτό γίνει, ακολουθούν στη δεύτερη φάση "προτάσεις δράσης" που θα παραδοθούν στα μέσα Δεκεμβρίου 1995. Μέρος των προτάσεων θα αφορά και τα υποπρογράμματα και δράσεις του ΕΠΒ στις οποίες μπορεί να ενταχθούν οι προτάσεις. Ακολούθως, προχωρούμε σε υλοποίηση των προτάσεων με χρηματοδότηση από το ΕΠΒ και άλλες πρωτοβουλίες για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Επομένως, δεν τίθεται θέμα σχεδιασμών στα χαρτιά. Οι πόροι υφίστανται και πρέπει να αξιοποιούνται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο στο συντομότερο δυνατό διάστημα. Το κρίσιμο είναι η ανεύρεση της "χρυσής τομής", δηλαδή μεταξύ του να κάνουμε την σοβαρότερη δυνατή ανάλυση και τεκμηρίωση και του να κινηθούμε το δυνατό γρηγορότερα. Πιστεύω ότι πάμε καλά.

Ερώτηση 3η :

Ποιές είναι οι MAXIMUM και οι MINIMUM δυνατές χρηματοδοτήσεις από το Β' πακέτο Ντελór για την Ελληνική Βιομηχανική Ανάπτυξη;

Απάντηση :

Το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης II που είναι γνωστό και σαν Β' πακέτο Ντελór, προβλέπει στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Βιομηχανίας δραστηριότητες συνολικού ύψους 2809 εκατομμυρίων ECU (845 δισ. δρχ.), από τα οποία 720 εκατ. ECU (216,5 δισ. δρχ.) θα προέλθουν από Κοινοτική χρηματοδότηση. Επίσης άλλα 70 δισ. δρχ. προβλέπονται σαν Κοινοτική συμβολή για την βιομηχανία, στα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα. Επομένως, συνολικά προβλέπεται να υπάρξει Κοινοτική χρηματοδότηση ύψους 286,5 δισ. δρχ.

Στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ενέργειας του ΚΠΣ II προβλέπεται Κοινοτική συμμετοχή ύψους 352,1 εκατ. ECU (106 δισ. δρχ.). Επίσης στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Φυσικού Αερίου η Κοινοτική συμμετοχή είναι 354,6 εκατ. ECU (107 δισ. δρχ.) ενώ από το Πρόγραμμα Κοινοτικών Πρωτοβουλιών INTEREG II έχει προβλεφθεί επιδότηση του Συστήματος Μεταφοράς Υψηλής Πίεσης 180 εκατ. ECU (54 δισ. δρχ.)

Το κρίσιμο ερώτημα ωστόσο δεν είναι ποιό είναι το maximum των δυνατών χρηματοδοτήσεων, αλλά πού θα πάνε αυτά τα λεφτά. Απλώς απορρόφηση χωρίς κριτήρια, ιεραρχήσεις ελέγχων δεν έχει νόημα. Το είδαμε στη διασπάθιση των πόρων του α' πακέτου Delors και στην μηδενική αναπτυξιακή επίπτωση. Κρίσιμος γνώμονας γι' αυτό πρέπει να είναι η ένταξη τους στην συνολική λογική της αναπτυξιακής προσπάθειας και η βεβαιότητα ότι θα συμβάλουν στο αναπτυξιακό αποτέλεσμα.

Ερώτηση 4η :

Σε ποιό βαθμό πιστεύετε ότι μπορεί να υπάρξει Νέα Ελληνική Βιομηχανική Ανάπτυξη - Ανθιση-, μέσα στα πλαίσια της νέας, μετα-βιομηχανικής κοινωνικο-οικονομικής πραγματικότητας στην Ευρώπη και σε επέκταση και στην Ελλάδα;

Απάντηση :

Πρώτον, θέλω να θέσω ένα ερωτηματικό στον όρο "μεταβιομηχανική εποχή". Η αντίληψη περί της δυνατότητας ανάπτυξης βασισμένης κυρίως σε υπηρεσίες δοκιμάστηκε από την Μ. Βρετανία της κ. Θάτσερ, και τώρα πλέον εγκαταλείφθηκε και από το συντηρητικό κόμμα αυτής της χώρας, υπέρ της πεποίθησης ότι η βιομηχανία είναι κρίσιμης σημασίας για την οικονομική ανάπτυξη. Μ' αυτό δεν θέλω να υποτιμήσω το ρόλο των υπηρεσιών, αλλά να τονίσω την αλληλοσυσχέτιση μεταξύ βιομηχανίας και υπηρεσιών και να τονίσω την ανάγκη υποστήριξης της βιομηχανίας γενικότερα και της ελληνικής ειδικότερα.

Η νέα οικονομική πραγματικότητα διαγράφεται σήμερα ευνοϊκή . Αυτό συνάγεται από την παρατηρούμενη ανάκαμψη στην Ευρώπη, τις ευκαιρίες που μας δίνουν οι νέες αγορές στα Βαλκάνια και τη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το κρίσιμο είναι να εκμεταλλευτούμε τις ευκαιρίες. Αντίθετα με την τάση να αποδίδουμε τις αποτυχίες μας σε "συγκυρίες" και εξωτερικούς "δάκτυλους", πρέπει να επικεντρωθούμε στις δικές μας ευθύνες. Πρέπει να αλλάξουμε, να δουλέψουμε, να προσπαθήσουμε, να πετύχουμε.

Ερώτηση 5η :

Πόσο νομίζετε, ότι θα συντελέσει μια δυναμική ανάπτυξη της Ελληνικής Βιομηχανίας (η οποία, οπωσδήποτε, δεν έχει την παράδοση των ισχυρών βιομηχανικών χωρών) στη γενικότερη ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας σήμερα και αύριο, στον 21ο αιώνα;

Απάντηση :

Η δυναμική ανάκαμψη της Ελληνικής Βιομηχανίας και η ανάκαμψη της Ελληνικής οικονομίας είναι όροι σχεδόν απόλυτα συνυφασμένοι. Η ανάκαμψη προϋποθέτει διεθνή ανταγωνιστικότητα που επιτυγχάνεται στο επίπεδο του κλάδου, του δικτύου επιχειρήσεων, της επιχείρησης του προϊόντος. Η μακροοικονομική εξυγίανση και οι ονομαστικές συγκλίσεις είναι προϋποθέσεις για ανάκαμψη. Η πραγματική ανάκαμψη επιτυγχάνεται κυρίως μέσω της βιομηχανικής ανταγωνιστικότητας.

Ερώτηση 8η :

Πόσο νομίζετε ως Υπουργός Εμπορίου ότι μπορούν να βοηθήσουν οι Ελληνικές, βασικά, Τράπεζες στην ανάπτυξη της νέας, σύγχρονης και υγιούς Ελληνικής Βιομηχανίας, χωρίς να έχουμε πάλι προβληματικές επιχειρήσεις;

Απάντηση :

Τα προβλήματα που αφορούν τη βιομηχανική χρηματοδότηση και ειδικότερα την κρίση της βιομηχανικής πίστης συνδέθηκαν και εντάθηκαν με τη βαθειά διαρθρωτική κρίση του βιομηχανικού τομέα κατά τις τελευταίες δεκαετίες. Σε αυτό συντέλεσε και ο έντονος "τραπεζοκεντρικός" χαρακτήρας του ελληνικού χρηματοοικονομικού συστήματος. Η αντιμετώπιση των προβλημάτων της ελληνικής βιομηχανίας και ιδίως των μικρομεσαίων βιομηχανικών μονάδων, που αποτελούν και τον κύριο κορμό της, είναι κάθε άλλο παρά τελέσφορη αν εξαντλείται σε μία πολιτική δανειοδοτήσεων και επενδυτικών κινήτρων χωρίς συνολικό σχεδιασμό ή επικεντρώνεται σε λύσεις κρατικής παρέμβασης διοικητικού χαρακτήρα στο πιστωτικό σύστημα. Λύσεις σε αυτήν την κατεύθυνση επιφέρουν βραχυπρόθεσμα μόνο αποτελέσματα αλλά μακροπρόθεσμα επισωρεύουν προβληματικές επιχειρήσεις με όλα τα συναφή αδιέξοδα.

Μία βασική επιδίωξη πρέπει να είναι η ανασυγκρότηση της μακροπρόθεσμης βιομηχανικής πίστης σε συνθήκες ελεύθερης αγοράς. Ο ανταγωνισμός θα ασκήσει μεγάλη πίεση κυρίως στις μεγάλες κρατικές τράπεζες, ώστε αυτές να εκκαθαρίσουν τα χαρτοφυλάκιά τους από τοποθετήσεις αμφίβολης ποιότητας και αποδοτικότητας. Ουσιώδης όρος για την υποστήριξη της ανάπτυξης μιας σύγχρονης και ανταγωνιστικής ελληνικής βιομηχανίας είναι επίσης ο σχεδιασμός, η θεσμοθέτηση και ανάπτυξη ειδικών φορέων που θα αποσκοπούν και θα διασφαλίζουν χρηματοδότηση συγκεκριμένου τύπου δεσμεύσεων. Πρόκειται ιδίως για τους οργανισμούς χρηματοοικονομικής μίσθωσης (financial leasing), τους οργανισμούς παροχής κεφαλαίων υψηλού κινδύνου (venture capital) και τους οργανισμούς προεξόφλησης απαιτήσεων επί πελατών (factoring).

Ερώτηση 9η :

Το νέο στρατηγικό σχέδιο που επεξεργάζονται οι ομάδες που δημιουργήσατε, προάγει βασικά την βιομηχανική πολιτική των δικτύων σε περιφέρειες κυρίως στην Αττική και στη Βόρεια Ελλάδα. Αλλά στη Θεσσαλία, στην Πελοπόννησο, στην Ηπειρο, στα νησιά του Αιγαίου, ακόμη και στην Κρήτη δεν θα υπάρξουν βιομηχανικές αναπτύξεις;

Απάντηση :

Κατ' αρχήν να παρατηρήσω ότι όσον αφορά την ουσία της ερώτησής σας: έχουμε ήδη εντάξει την Ηπειρο σε τρία δίκτυα (μάρμαρο, κρασί και τρόφιμα ζωϊκής προέλευσης), ενώ η Κρήτη αποτελεί όλη εν δυνάμει δίκτυο, στην επιτυχία του οποίου αποδίδουμε μεγάλη σπουδαιότητα. Η επιλογή των δυνάμει δικτύων έγινε από επιτροπή εμπειρογνομόνων, με βάση τεχνοκρατικά κριτήρια και υφιστάμενη γνώση περι δυνάμει δικτυώσεων. Τα δίκτυα που επιλέγησαν είναι "πilotικά". Κρίσιμο μέρος του "Εργου" είναι η μεταφερσιμότητα και διάχυση της εμπειρίας από τα "πilotικά" και σε άλλα δυνάμει δίκτυα. Έτσι, οι περιοχές που υποεκπροσωπούνται τώρα, μπορεί να συμπεριληφθούν αργότερα. Όμως η προσπάθεια ανάπτυξης της χώρας δεν περιορίζεται μόνο στην "προώθηση δικτύων". Δεν είναι δυνατό να προσποιούμεθα ότι υπάρχουν δίκτυα, όπου δεν υπάρχουν. Σε τέτοιες περιπτώσεις μπορούμε να ακολουθήσουμε άλλους τρόπους στήριξης των περιοχών αυτών.

Ερώτηση 10η :

Τα δίκτυα που προδιαγράφει το Νέο Στρατηγικό Βιομηχανικό Σχέδιο, σε τί διαφέρουν ουσιαστικά από τις βιομηχανικές περιοχές της ΕΤΒΑ, που γίνανε για να μη γίνει, τελικά, άξια Ελληνική Βιομηχανία;

Απάντηση :

Η έννοια του δικτύου έχει κύρια διακλαδική διάσταση, αναφέρεται δηλαδή σε διασυνδέσεις μεταξύ κλάδων και στις εξωτερικές οικονομίες που αυτές συνεπάγονται και οι οποίες έχει διαπιστωθεί ότι επιταχύνουν την οικονομική ανάπτυξη σε άλλες χώρες του κόσμου. Ανάλογη προσπάθεια δεν έχει γίνει στο παρελθόν, έτσι δεν υφίσταται δυνατότητα σύγκρισης. Εξυπακούεται ότι όπου υπάρχει χρήσιμη πληροφόρηση από προηγούμενες σχετιζόμενες μελέτες, αυτές θα χρησιμοποιηθούν. Το αναμενόμενο όμως αποτέλεσμα είναι διαφορετικό και έχει έμφαση στην συναίνεση, τη διασύνδεση, την υλοποίηση, πράγματα που δεν έχουν γίνει στο παρελθόν. Οσον αφορά το αν η Ελληνική Βιομηχανία είναι "άξια" ή όχι, δεν συμφωνώ. Σήμερα υπάρχουν υγιείς και διεθνώς ανταγωνιστικές επιχειρήσεις και κλάδοι στη χώρα μας. Το θέμα είναι να επεκταθεί η επιτυχία, πράγμα στο οποίο μπορεί να βοηθήσει η ανάπτυξη των δικτύων.

Ερώτηση 11η :

Ποιοί ευθύνονται (να μας πείτε με την χαρακτηριστική τόλμη και ευθύνη σας κε Υπουργέ) για αυτά τα χαμένα χρόνια και τα χαμένα τεράστια χρήματα, για να μην έχουμ Ελληνική Βιομηχανία ή για να ξεπουλήσουμε ακόμη και αυτήν που έχουμε;

Απάντηση :

Ποιοί φταίνε περισσότερο δεν έχει σημασία. Νοοτροπίες που τροφοδότησαν για χρόνια το κράτος, την κυβερνητική εξουσία την οικονομική πολιτική με πελατειακές πολιτικές, πολιτικές νομής πόρων και βραχυπρόθεσμης αποτελεσματικότητας. Η απουσία μακροπρόθεσμης αναπτυξιακής πολιτικής, η έλλειψη συνέπειας η αδυναμία ν' αντιληφθούν κάποιοι τις διεθνείς εξελίξεις και την διαπλοκή της δικής μας οικονομίας με τον διεθνή μας περίγυρο.

Αυτό που προέχει είναι η συνειδητοποίηση της ανάγκης να δούμε μπορστά, να συμφωνήσουμε, να προσπαθήσουμε, να αναπτυχθούμε. Αυτά δεν επιτυγχάνονται με ευθυνοφοβία, ούτε με ανταλλαγή κατηγοριών. Η προσπάθειά μας στο ΥΒΕΤ, όπως αυτή εκφράζεται μέσω της "Συναινετικής Βιομηχανικής Στρατηγικής" μας, είναι να ξεχάσουμε το παρελθόν, να δούμε ενωμένοι το μέλλον. Μόνο έτσι θα επιτύχουμε. Πιστεύω ότι πάμε καλά.

6.

Ο ανοιχτός Ευρωπαϊκός Βιομηχανικός ανταγωνισμός παρέχει δυνατότητες για την δημιουργία μιας νέας ισχυρής Ελληνικής Βιομηχανίας μέσα στα πλαίσια των αρχών του Μάαστριχτ;

Η βιομηχανία η οποία επιβιώνει μόνο λόγω προστατευτικού καθεστώτος δεν είναι ισχυρή. Η ύπαρξη προστασίας συνήθως οδηγεί σε πιέσεις ακόμη μεγαλύτερης προστασίας. Αυτό γίνεται επειδή η επιχειρηματική επιτυχία σε καθεστώς προστασίας δεν εξαρτάται τόσο από την αντικειμενική αξία της επιχείρησης ή την δουλειά των εργαζομένων, αλλά από την δυνατότητα επηρεασμού της προστασίας, δηλαδή από πελατειακές σχέσεις. Τον "λογαριασμό" τελικά τον πληρώνει ο καταναλωτής και ο φορολογούμενος.

Τον ανταγωνισμό πρέπει να τον βλέπουμε ως όπλο, ως εργαλείο για την ανάδειξη του καλύτερου και την εξυπηρέτηση του καταναλωτή. Αυτό που πρέπει να φροντίζουμε, το αντικείμενο δηλαδή της βιομηχανικής πολιτικής, είναι με τι εφόδια ανταγωνίζονται οι ελληνικές επιχειρήσεις: η ποιότητα των υποδομών, η διασφάλιση της ποιότητας, οι επικοινωνίες, το ανθρώπινο δυναμικό.

Η οικονομική ιστορία της Ελλάδας, αλλά κυρίως η πρόσφατη εμπειρία των επιχειρήσεων της Βόρειας Ελλάδας με το άνοιγμα στα Βαλκάνια, αποδεικνύει ότι τελικά κερδίζουμε από τον ανοικτό ανταγωνισμό, σε οικονομικό αλλά και σε πολιτικό επίπεδο.

7.

Πόσο μπορεί να αναπτυχθεί Νέα Ελληνική Βιομηχανία χωρίς τον απόλυτο έλεγχο του ξένου κεφαλαίου.

Η παγκοσμιοποίηση, δηλαδή η γενίκευση των οικονομικών διαπλοκών μεταξύ κρατών, αναπόφευκτα σημαίνει την ενεργοποίηση ξένων επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Η άλλη όψη του νομίσματος είναι η δραστηριοποίηση ελληνικών εταιρειών είτε μόνες τους είτε ως τμήματα πολυεθνικών κοινοπραξιών στο εξωτερικό.

Συνεπώς, η ενεργοποίηση ξένου κεφαλαίου δεν είναι αρνητικό στοιχείο, από μόνη της. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το κεφάλαιο συνοδεύεται συχνά από τεχνογνωσία, δυνατότητες πρόσβασης σε αγορές που αλλιώς θα ήταν κλειστές, εμπειρίες που δύσκολα αποκτώνται. Αποστολή της βιομηχανικής πολιτικής είναι να μεγιστοποιεί τις ευνοϊκές επιπτώσεις από τις εισροές κεφαλαίων.

Το σημαντικό θέμα είναι η ανάπτυξη της ελληνικής βιομηχανίας: Μια ανθηρή βιομηχανία δημιουργεί τις συνθήκες αλλά και τις προϋποθέσεις διατήρησης και επανεπένδυσης των κερδών στην Ελλάδα και σε ελληνικά χέρια.

12.

Πώς η Νέα Βιομηχανική μας στρατηγική θα συνδυαστεί και με την ανάπτυξη εργασίας-απασχόλησης σε όλα τα βιομηχανικά κέντρα της χώρας;

Ο στόχος της πολιτικής μας είναι μια αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη, μια νέα αναπτυξιακή τροχιά. Ο πυρήνας αυτής της πολιτικής είναι ο παράγοντας άνθρωπος, η απασχόληση.

Το αποφασιστικό πλεονέκτημα στο οποίο χτίζεται η Νέα βιομηχανική στρατηγική από το οποίο εξαρτάται η ελληνική επιτυχία, είναι το ανθρωπινό κεφάλαιο. Η αναβάθμιση αυτού είναι συνεπώς βασικό αναπτυξιακό εργαλείο.

Είναι όμως γεγονός ότι η ταχύτητα της βιομηχανικής ανάπτυξης, και επομένως της απασχόλησης δεν μπορεί να είναι η ίδια σε όλες τις περιοχές. Σε μερικές περιοχές θα είναι ταχύτερη από άλλες. Σε μερικούς κλάδους είναι αναπόφευκτο ότι η απασχόληση να φθίνει. Όταν οι κλάδοι αυτοί είναι συγκεντρωμένοι γεωγραφικά έχουμε το πρόβλημα των φθινουσών περιοχών. Το Υπουργείο Βιομηχανίας αντιμετωπίζει αυτά τα προβλήματα της βιομηχανικής αναδιάρθρωσης με συγκεκριμένα ειδικά προγράμματα. Στόχος είναι να προχωρά η αναδιάρθρωση αυτή παράλληλα με την ανάπτυξη νέων θέσεων εργασίας ώστε να απορροφάται το δυναμικό.

13.

Πώς φαντάζεστε τον ρόλο των νέων βιομηχάνων για μια νεο-βιομηχανική ελληνική ανάπτυξη; Επίσης τον ρόλο των εργαζομένων του κράτους των κομμάτων των τεχνοκρατών μας, των ειδικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Και επίσης ποια νομίζετε ότι πρέπει (σύμφωνα με το στρατηγικό σας σχέδιασμα) να είναι η ιδιαίτερη φυσιογνωμία της Νεο-βιομηχανικής μας υπόστασης σε σχέση με τη νέα Βαλκανική πραγματικότητα και την ευρωπαϊκή μας ένταξη;

Η ερώτησή σας θίγει το πλέον σημαντικό θέμα: "Πρός τι η ανάπτυξη;". Μια αναπτυξιακή πορεία όσο και αν μας ικανοποιεί ως διαδικασία και δημιουργεί εισοδήματα, θέσεις εργασίας, μπορεί τελικά να οδηγεί σε μια κοινωνία που δεν μας ικανοποιεί. Οι θεωρίες της ανάπτυξης μας λένε για την ταχύτητα της ανάπτυξης και αγνοούν αυτό που είναι ίσως πιο σημαντικό που είναι ο προορισμός μας, η κατάληξη της ανάπτυξης.

Νομίζω ότι η ανάπτυξη τελικά "αξίζει τον κόπο" αν δίδει την ευκαιρία υλοποίησης των δυνατοτήτων και επιδιώξεών μας. Αυτό ισχύει:

- Για τον πολίτη.
- Για τον επιχειρηματία, ή βιομήχανο.
- Για τον εργαζόμενο
- Για την ελληνική βιομηχανία και οικονομία συνολικότερα και την θέση τους στον κόσμο.

Ο σημερινός κόσμος είναι γεμάτος ευκαιρίες και δυνατότητες. Το άνοιγμα των συνόρων, οι τεχνολογικές εξελίξεις και η κοινωνία της πληροφορίας, η

παγκοσμιοποίηση των οικονομικών σχέσεων. Ο στόχος της βιομηχανικής στρατηγικής σε τελική ανάλυση είναι να φέρει την ελληνική οικονομία και κοινωνία σε θέση να συμμετάσχει σε αυτές τις εξελίξεις ως ισότιμος διαμορφωτής και να μην μείνει , όπως συχνά γινόταν στο παρελθόν αμέτοχος θεατής.